

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

19 februari 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van de heer Lucien Suykens tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de gemeentelijke belasting op kosteloze huis-aan-huisbedeling van reclaimedrukwerk of niet-geadresseerd drukwerk

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de situatie van de ombudslieden in de steden

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de aanstelling van nieuwe burgemeesters

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het taalgebruik bij een enquête van het OCMW van Sint-Genesius-Rode

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de evolutie in de zaak Wezembeek-Oppeem, in het licht van de verklaringen van de federale minister van Binnenlandse Zaken

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de verdere stappen in het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 19 februari 2002

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.05 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Lucien Suykens tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de gemeentelijke belasting op kosteloze huis-aan-huisbedeling van reclaimedrukwerk of niet-geadresseerd drukwerk

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Suykens tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de gemeentelijke belasting op kosteloze huis-aan-huisbedeling van reclaimedrukwerk of niet-geadresseerd drukwerk.

De heer Suykens heeft het woord.

De heer Lucien Suykens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voor kleine en grote zelfstandigen en voor bedrijven is reclamedrukwerk dat huis aan huis wordt bedeed, een niet-onbelangrijke bron van inkomsten. Er komt heel wat bij kijken : de opmaak van de drukwerken, het drukwerk zelf, de distributie en de bedeling. Gezinnen krijgen via de huis-aan-huisreclamedrukwerken de kans om prijzen van producten en diensten te vergelijken en dan oordeelkundig gebruik te maken van de aangeboden kortingbons en spaarbons, zodat ze op die manier hun beschikbaar gezinsinkomen beter kunnen besteden. Dat is dus het ideaalbeeld.

De keerzijde van deze medaille is de enorme papierproductie, die uiteraard negatief is voor het wereldwijd bomenbestand, en de daaruit voortvloeiende bergen papierafval en de verwerking daarvan. Diverse overheden willen deze papierberg drastisch doen slinken en trachten hem zelfs te voorko-

men. Individuele milieubewuste inwoners geven door middel van een zelfklever op hun brievenbus te kennen dat ze niet geïnteresseerd zijn in zogenaamd ongeadresseerd drukwerk.

Het principe indachtig dat 'de vervuiler betaalt', heffen verschillende gemeenten een extra belasting op reclaimedrukwerken. Deze belasting is in het Vlaams Gewest bedoeld als een aanvulling op de regeling van de afvalverwerking zoals bepaald in het afvaldecreet en het Vlarea. Met andere woorden, deze belasting dient om de kosten te recupereren die de lokale overheid heeft voor de verwerking van het afval dat gegenereerd wordt door de verspreiding van het reclaimedrukwerk.

De totale reële ophalings- en verwerkingskosten per kilogram papier worden geraamd op 0,05 euro. Gelet op de autonomie van de gemeenten, zijn die echter vrij in het bepalen van de belasting. Sommige gemeenten vragen 0,62 euro, tot in extreme gevallen – in Wallonië – zelfs 16 euro per kilogram papier. De inkomsten overtreffen dus ruimschoots de reële kosten, in bepaalde gevallen tot 300 keer meer dan de recuperatie van de kosten.

Los van de extreme hoogte van die belasting komt er nog bij dat de praktische regels nogal verschillen naargelang van de gemeente. Sommige gemeenten heffen de belasting niet, andere dan weer wel, en zoals gezegd variëren de gevraagde bedragen enorm. Sommige gemeenten leggen in een gemeentelijk reglement de verplichting op om de verspreiding vooraf mee te delen, meestal op straffe van boete van tweemaal of zelfs driemaal de belasting. Eén gemeente vraagt een opsomming van de straten waarin het reclaimedrukwerk zal worden verspreid. Er is zelfs een gemeente die het tarief verachtvoudigt nadat de feiten gepleegd zijn, om het zo uit te drukken.

De administratieve en organisatorische kosten lopen bijgevolg erg hoog op voor de betrokken

Suykens

zelfstandigen of kleine ondernemingen. Voor veel zelfstandigen en kleine bedrijven is deze situatie niet langer houdbaar, niet alleen omwille van de hoge kosten van aanmaak, druk en distributie, maar ook omwille van de soms eigenaardige en van gemeente tot gemeente verschillende regelgeving.

Mijnheer de minister, in een omzendbrief van 26 mei 2000 heeft uw voorganger de onderrichtingen in verband met de gemeentelijke belastingen geactualiseerd. Daarin werd vermeld dat de belasting op reclamedrukwerk niet langer beperkt hoefde te worden tot 0,25 frank per exemplaar. Het tarief mocht zodanig worden vastgesteld dat de kosten van de papierophaling en -verwerking zo veel mogelijk gedekt zouden worden.

Mijnheer de minister, een bedrag van 0,25 frank per exemplaar betekent in sommige gevallen al direct 37 frank per kilogram. De meeste van onze Vlaamse gemeenten heffen deze belasting niet. Een aantal gemeenten hebben echter de 'goede raad' van uw voorganger opgevolgd en vragen 0,75 frank per exemplaar. De gemeente Asse vraagt zelfs al 2 frank per drukwerk. In Wallonië gaat het echter vaak om veel hogere bedragen.

Mijnheer de minister, er zou een nieuwe milieubeleidsovereenkomst in de maak zijn. Hierin zou worden gestreefd naar een volledige kostendekking van de papierverwijdering door de sector zelf. Is het niet aangewezen om die nieuwe MBO zeer vlug af te sluiten ? Als die overeenkomst er is, zult u de gemeenten dan verbieden de bestaande belasting nog te heffen ? Acht u het niet nuttig de gemeenten aan te sporen enige redelijkheid in acht te nemen bij het vaststellen van hun belasting op de niet-geadresseerde reclamedrukwerken ? Acht u het ook niet opportuun een aanvaardbaar maximumbedrag vast te stellen ? Zou het niet kunnen dat er, in afwachting van de definitieve regeling en rekening houdend met de autonomie van de gemeenten, een meer eenvormige reglementering wordt opgemaakt ?

De voorzitter : De heer Demeulenaere heeft het woord.

De heer Julien Demeulenaere : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me volledig aan bij de woorden van de heer Suykens. Ik wil daar enkel nog aan toevoegen dat ik ook nog een tweede gemeente ken waar men van 0,25 frank

is overgeschakeld naar 2 frank. Dat is de gemeente Oudenburg.

Ik vraag me natuurlijk wel af in welke mate en op welke manier de minister imperatieve aansporingen naar voren zou kunnen brengen. Is dat eigenlijk wel mogelijk ? Kan de minister zomaar maximumtarieven opleggen ? Het zou me ten zeerste verbazen als dat mogelijk zou zijn. De heer Suykens heeft zelf al meermaals verwezen naar de autonomie van de gemeenten.

Toch denk ik dat de minister wel een richtlijn zou kunnen aanbieden, waarmee hij aangeeft dat het billijker zou zijn om normale tarieven te hanteren. Gemeenten die de oude tarieven vermenigvuldigen met acht, hanteren mijns inziens geen billijke tarieven.

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de herziening van die milieubeleidsovereenkomst wordt momenteel inderdaad besproken. Het is trouwens een van de slechtste milieubeleidsovereenkomsten die vroeger werden afgesloten.

Eigenlijk moeten we proberen met de sector tot een akkoord te komen, zodat de sector zelf volledig instaat voor de inzameling en de verwerking van dit papierafval. Het gaat hier dus om de internalisering van de afvalkosten. Op dat moment moeten de gemeenten zich niet meer bezighouden met het innen van welke taksen ook. De kosten zijn dan immers vooraf bekend en vooraf door de sector verwerkt.

Ik pleit er dus voor dat er in deze richting wordt gewerkt. In bepaalde sectoren wordt dit immers al toegepast. Ook hier zou er heel wat administratief werk worden uitgespaard. Op die manier kunnen we de sector voor zijn verantwoordelijkheid plaatsen en kunnen we vermijden dat we de gemeenten extra belasten met het innen van taksen om die kosten te dragen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze vraag heeft op twee zaken betrekking. Ten eerste is er de vraag op welke wijze men functioneel optreedt inzake papierafval. Ten tweede ligt deze zaak op het snijpunt van de volgende twee vragen : wat zijn de verantwoordelijk-

Van Grembergen

heden en waar ligt de autonomie van de gemeenten ?

Ook al zondigen we er regelmatig tegen, toch is de Vlaamse regering geen voorstander van verdere en bijkomende regelgeving. De basishouding van de Vlaamse regering is er een van het inperken van de regelgeving. Daarnaast staat dan het beginsel van de lokale autonomie. Dat beginsel is belangrijk en zal straks in het kerntakendebat zeer essentieel zijn. Wat geven we aan de gemeenten ? Hoe groot wordt hun autonomie ? Wat geven we aan de andere besturen ? Hoe groot wordt hun autonomie ?

De autonomie van de lokale besturen heeft tot gevolg dat de lasten per gemeente verschillen. In de coördinerende omzendbrief van 26 mei 2000 werd inderdaad gesteld dat de aanslagvoet van de gemeentebelasting op de kosteloze bedeling van niet-geadresseerd drukwerk niet langer beperkt moet zijn tot 0,25 frank per exemplaar. Een maximumtarief per exemplaar is immers niet voldoende afgestemd op de hoeveelheid papierafval omdat er geen rekening wordt gehouden met de grootte en de omvang van de bedeelde publicatie. Daarom werd ervoor geopteerd de gemeente vrij te laten in de wijze van tariefbepaling. Ze moet wel in functie staan van de ophalings- en verwerkingskosten. Het Vlaams Gewest heeft op dit moment geen weet van extreme aanslagen. Bij de uitoefening van het algemeen toezicht wordt er onder meer over gewaakt dat het redelijkheidsbeginsel niet wordt geschonden.

Voor een juiste vestiging van de belasting wordt dikwijls een beroep gedaan op de aangifteplicht. Het is niet ongewoon dat een overtreding van die plicht wordt bestraft met een verhoging van de aanslag. Zonder mogelijkheid tot bestraffing kan de aangifteplicht immers niet afdwingbaar worden gemaakt. De wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en invordering van de provincie- en gemeentebelastingen laat een verhoging van de aanslag toe, gelijk aan maximaal het dubbele van de verschuldigde belasting. De afvalverwerking inzake papier wordt, zoals voor ander afval, geregeld door het afvaldecreet en door Vlarea.

Ook voor papier is de aanvaardingsplicht de regel. Die wordt echter tot stand gebracht in een milieubeleidsovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de betrokken sectoren. De huidige overeenkomst

werd ondertekend op 17 april 1998 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 10 februari 1999. Er is in overeengekomen dat per in verbruik gebrachte kilo papier 0,15 frank wordt gestort in een fonds dat onder de gemeenten moet worden verdeeld. Ik weet dat dit fonds op dit moment niet functioneert. Ik ben het ermee eens dat een nieuwe, realistische milieubeleidsovereenkomst zo spoedig mogelijk moet worden gerealiseerd, in het belang van alle partijen. De kosten moeten worden geïnternaliseerd.

In de eerder genoemde omzendbrief blijkt duidelijk dat deze gemeentebelasting slechts als een aanvullende beleidsmaatregel is bedoeld. Daarin is ook uitdrukkelijk gesteld dat de gemeentebelasting geen reden van bestaan meer heeft indien de volledige kostendekking zou gebeuren via de verdeling van het fonds. Bij de uitoefening van het administratief toezicht moet worden nagegaan of de gemeentebelastingen op de kosteloze bedeling van drukwerk nog verenigbaar zijn met een eventueel nieuwe, kostendekkende milieubeleidsovereenkomst.

Het afsluiten van deze overeenkomst behoort tot de bevoegdheid van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij en van de Vlaamse minister voor Leefmilieu. Uit de vragen begrijp ik dat het de wens is van de commissieleden om hierover met minister Dua een gesprek aan te knopen. Ik ben verantwoordelijk voor een goed bestuur op het gemeentelijk vlak. Vanuit die functie vraag ik om zo snel mogelijk een nieuwe beleidsovereenkomst af te sluiten. Ik zal haar dan ook de vragen en mijn antwoord daarop overmaken.

Op de vraag of ik regels kan opleggen, moet ik ontkenkend antwoorden.

De voorzitter : De heer Suykens heeft het woord.

De heer Lucien Suykens : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik neem er akte van dat u overleg zult plegen met minister Dua om de zaak definitief te regelen. Ik hoop dat de aanvullende taks op de gemeentebelasting wordt afgeschaft. Hierover stelt men zich veel vragen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de situatie van de ombudslieden in de steden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de situatie van de ombudslieden in de steden.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, via allerlei kanalen ontvangen wij signalen dat er in de steden problemen zouden zijn met de functie van ombudsman. Niet zozeer in de grote steden is het probleem aan de orde, maar wel in de centrumsteden. Daar is meestal voorzien in een halftijds equivalent van ombudsman of -vrouw. Sommige colleges van burgemeester en schepenen blijken liever niet geconfronteerd te worden met schoonheids- en andere foutjes her en der in hun gemeente. Ze ondernemen dan ook weinig om de invulling en bezoldiging van dat beroep aantrekkelijker te maken.

Let wel, dit is geenszins overal het geval. We kunnen er wel van uitgaan dat die houding een substantiële doorsnee van uitvoerende colleges in centrumsteden lichtjes infecteert. U ziet, mijnheer de minister, ik probeer mij heel voorzichtig en omzichtig uit te drukken.

Van de kant van de werknemer, in casu de ombudsman of -vrouw, is een halftijdse betrekking natuurlijk niet steeds motiverend. Wanneer tevens blijkt dat de verloning beter zou kunnen, lijkt dit uit te nodigen tot het verloop van de werknemers in kwestie. Dat is menselijk normaal, maar de kwalitatieve invulling van het ambt zou hierdoor in verdrukking kunnen geraken.

Mijnheer de minister, zou het niet goed zijn om een ombudsman of -vrouw in zo'n centrumstad een ruimere taak te geven ? Hetzelfde zou kunnen gelden voor een duurzaamheidsambtenaar, een veiligheidscontroleur der werken, een planoloog, een informaticus, enzovoort. Een kleine gemeente kan dit soort ambtenaren niet allemaal betalen. In combinatie met een centrumstad kan een aantal gemeenten wel gebruik maken van hun diensten. De gemeenten rond de centrumsteden zouden, dankzij onder andere de nieuwe mogelijkheden in verband met het nieuwe ontwerp van decreet op de intergemeentelijke samenwerking, gebruik kunnen maken

van de diensten van een ombudsman of -vrouw à rato van bijvoorbeeld een halve dag per week. Misschien zou dit zelfs kunnen evolueren naar een soort streekombudsfunctie.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de geschetste problematiek ? Hoe kan het beroep van ombudsman of -vrouw aantrekkelijker worden gemaakt, zodat eventueel verloop kan worden tegengegaan ? Op welke manier kunnen ombudslieden van centrumsteden eventueel worden ingezet in de buurgemeenten ? Bij uitbreiding geldt dit ook voor de andere disciplines.

De voorzitter : De heer Logist heeft het woord.

De heer Marcel Logist : De ombudsman heeft een zeer belangrijke functie. Ze past immers in een beleid van meer openheid, dat formeel een tiental jaar geleden werd ingezet door de introductie in de Grondwet van de openbaarheid van bestuur. De grotere steden hebben ondertussen al een aantal jaren een ombudsman aangesteld. Dit systeem functioneert goed. In de kleinere steden is er wel een probleem. Daar zijn immers geen fulltime ombudsmannen. In veel gemeenten is zelfs de invoering van de functie helemaal niet aan de orde. Kleinere gemeenten een beroep laten doen op de ombudsman van een centrumstad zou een oplossing kunnen bieden. Dit is echter in tegenspraak met de gemeentelijke autonomie.

Mijnheer de minister, kan het Vlaams Gewest er niet voor zorgen dat voor alle gemeenten van één provincie een ombudsman wordt aangesteld ? Kan de Vlaamse ombudsman eventueel bevoegd worden voor alle gemeenten die geen ombudsman hebben ? Ik suggereer deze mogelijkheden omdat alle inwoners van Vlaanderen, ongeacht de gemeente, recht hebben op deze dienstverlening.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, dit onderwerp is ook in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming reeds aan bod gekomen. Gisteren heeft de Europese ombudsman trouwens het Vlaams Parlement bezocht. Hij zei dat er reeds in meer dan 100 landen ombudsdiensten bestaan. Dit houdt dan ook een zeer belangrijke institutionele vernieuwing in.

Ondertussen is er op het Vlaams niveau een decreet inzake het klachtrecht. De administraties moeten zelf alle klachten opvangen. Er werd ook een resolutie goedgekeurd waarin de minister werd

Holemans

verzocht na te gaan hoe het klachtrecht ook op gemeentelijk vlak kan worden ingevoerd.

De vraag is dus dubbel. Hoe kunnen de gemeentelijke administratieve diensten de eerstelijnsopvang van burgers met klachten verzorgen, en hoe kan op de tweede lijn een ombudsdienst worden georganiseerd die toeziet op klachten waaraan geen gevolg is gegeven? Dat is voor kleinere gemeenten inderdaad een probleem.

Het lijkt me geen goed idee deze opdracht aan de Vlaamse Ombudsdienst te geven, omdat dat zou leiden tot een vermenging van niveaus. Vlaanderen houdt bovendien toezicht op de gemeenten, wat met zo'n regeling niet te combineren is. Wel zou het goed zijn dat Vlaanderen kleine gemeenten stimuleert om samen te werken. Dat sluit ook aan bij het decreet op de intergemeentelijke samenwerking. Gemeenten kunnen dat nu reeds doen, maar zoals de heer De Cock zei, staan niet alle colleges van burgemeester en schepenen daarvoor te springen. Een impuls van Vlaanderen is dus zinvol.

Als we dit goed willen regelen, moeten we de definitieve oplossing zoeken in het nieuwe ontwerp van decreet op de gemeenten.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, vooral in grote en middelgrote steden en gemeenten is beslist een ombudsman aan te stellen, en dat leidt daar niet tot conflicten met het college van burgemeester en schepenen.

Onlangs had ik een gesprek met een aantal ombudsmannen en -vrouwen. Zij stelden vast dat het werken met een ombudsman of -vrouw nog niet tot de cultuur van alle sectoren is doorgedrongen. De burgers dichten de ombudsman vaak een rol toe als algemene regulator van de probleempjes waarvoor ze vroeger bij de politici terecht konden, terwijl dat toch nooit de bedoeling was. Aan de andere kant heeft de overheid nog niet in al haar geledingen een cultuur waarin de rol van de ombudsman wordt aanvaard in de bijsturing van beslissingen of het streven naar meer respect voor reglementen, documenten en genomen beslissingen.

Een voltijdse functie van ombudsman of -vrouw is bij lokale besturen veeleer een zeldzaamheid. De gemeenten hebben wel een systeem voor interne klachtenbehandeling, wat nog niet hetzelfde is als

de rol van de ombudsman. In sommige gevallen wordt de functie gecombineerd met andere taken, bijvoorbeeld die van informatieambtenaar.

De besturen kunnen autonoom beslissen of ze een ombudsman aanstellen. Een van de sprekers vroeg om daar een verplichting van te maken, maar ik ben daar persoonlijk geen voorstander van. De gemeentebesturen zouden immers onmiddellijk eisen dat de Vlaamse regering dan ook de kosten voor haar rekening zou nemen. Dat zou een aanwerving betekenen van 350 ambtenaren, wat de Vlaamse regering 25 miljoen euro zou kosten.

Bovendien behoort het tot de gemeentelijke autonomie en democratie dat het college en de raadsleden in de gemeenteraad de discussie aangaan over de vraag of zo'n functie nuttig of noodzakelijk is. Het verzoek van de burgers zal in de toekomst zwaar genoeg wegen, op voorwaarde dat het op een goede wijze wordt aangebracht. De gemeenten zullen er dan prioritair aandacht aan besteden.

In het nieuwe ontwerp van gemeentedecreet zullen er kaderregels moeten komen voor klachtenregeling en -behandeling in algemene zin, zonder dat expliciet in artikels moeten worden vastgelegd hoe het moet. Ook moet er een algemeen kader zijn dat de onafhankelijkheid van een ombudsdienst in een gemeentelijke context garandeert.

In het sectoraal akkoord van 18 juni 1993 werd de herziening van de weddeschalen gekoppeld aan een aantal krachtlijnen, met het oog op een kwalitatieve verbetering van het personeel. De besturen beschikken over een grote vrijheid bij het bepalen van hun personeelsformatie. Wel zijn ze verplicht alle functies op te nemen in een personeelsbehoeftestudie. Elke functie moet dus worden verantwoord op grond van de uitvoering van bepaalde taken en de daartoe vereiste kwalificaties. De functievereisten blijken ook uit de functiebeschrijving. De functies worden gepositioneerd in het organogram van de gemeenten.

Voor de ombudsdiensten bij de gemeentebesturen zijn er geen vaste voorafbepaalde voorschriften of beperkingen. De eventueel voorziene functies kunnen autonoom worden bepaald binnen de zojuist geschetste context en de algemene, en in vele opzichten beperkte, afspraken die werden vastgelegd in de sectorale akkoorden voor de lokale sector. Er is daar geen specifieke centrale regelgeving voor.

Ik herinner in dit verband aan het sectoraal akkoord 1997-1998 dat in het voorjaar van 1999 is tot stand gekomen. Daarin werd onder meer gewezen

Van Grembergen

op de toegenomen nood aan gekwalificeerd personeel, gelet op de toename van het takenpakket, de complexiteit ervan, en de hogere kwaliteitsvereisten. Overeenkomstig het sectoraal akkoord kunnen de besturen mits een functionele motivatie van de behoeften en binnen de grenzen van hun financiële mogelijkheden, vrij beslissen om bijkomende functies in te voeren, in het bijzonder in de niveaus A en B.

De besturen beschikken dus over alle mogelijkheden om zelf op verantwoorde wijze de functie van ombudsman of -vrouw te organiseren als ze dat wensen. Ik wil die vrijheid respecteren, ook al meen ik zelf dat het zinvol zou zijn daarvoor te kiezen, van zodra het enigszins mogelijk is.

De suggestie om ombudsamtenaren van centrumsteden eventueel in te zetten in de buurgemeenten van de kernstad, steun ik alleen als die kleine gemeenten daartoe zelf het initiatief nemen. Zoiets zou mogelijk zijn in een soort van intercommunaal samenwerkingsverband waarin de ombudsman/vrouw de functie uitoefent in de stad en in de omliggende gemeenten. Zonder intercommunaal akkoord kan dit echter niet, want de gemeente kan geen uitgaven betalen op eigen initiatief buiten elke regelgeving om. Bovendien lijkt het me deontologisch gezien noodzakelijk dat de ombudsman/vrouw op een degelijke manier is geplaatst voor de uitoefening van grensoverschrijdende opdrachten.

Het ligt in mijn bedoeling daar basisregels voor op te nemen in het nieuwe gemeentedecreet.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de minister, ik dank u voor dit ruimschoots voldoende antwoord. Ik onthoud dat er een aanzienlijke paragraaf over klachtenbehandeling zal worden opgenomen in de kaderregels van het nieuwe gemeentedecreet, en dat centrumsteden en hun omliggende gemeenten een gezamenlijke ombudsdienst op poten kunnen zetten in een intercommunale samenwerking. Het nieuwe decreet op de intergemeentelijke samenwerking kan aldus ook op dat vlak een toepassing vinden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de aanstelling van nieuwe burgemeesters

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Matthijs tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de aanstelling van nieuwe burgemeesters.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de voorzitter, ten gevolge van het Lambermontakkoord zijn de gewesten momenteel bevoegd voor de organieke regelgeving voor gemeenten en provincies. De Vlaamse regering is duidelijk van plan om deze nieuwe bevoegdheid aan te grijpen om, specifiek voor de Vlaamse gemeenten, een nieuw Vlaams ontwerp van gemeentedecreet uit te werken. Hetzelfde zou ook voor de Vlaamse provincies gebeuren. De bestaande provinciewet zou door een nieuw ontwerp van provinciedecreet worden vervangen.

Naar aanleiding van de voorbereiding van dit nieuwe ontwerp van gemeentedecreet zijn ook enkele nieuwe ideeën gelanceerd. Ik denk hierbij aan de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester, aan de ontkoppeling van de ambten van burgemeester en voorzitter van de gemeenteraad en aan de enigszins omstreden beperking van het aantal ambtstermijnen van de burgemeester.

Vanaf 1 januari 2002 worden de voordrachtakten van de burgemeesters van Vlaamse gemeenten door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden getekend en aan de koning overgemaakt.

Mijn vragen betreffen de lopende en onafgewerkte dossiers. Sinds 1 januari 2002 moeten deze dossiers door de Vlaamse administratie worden afgehandeld. Heeft de federale administratie deze dossiers aan de Vlaamse administratie overgemaakt ? Heeft deze overdracht de afwerking van de lopende dossiers vertraagd ? Is er nog steeds nood aan een samenwerking met de federale administratie ? Wordt de benoeming van de nieuwe burgemeesters door de voogdijminister of door een collegiaal opererende Vlaamse regering aan de koning voorgelegd ?

Ik vraag me tevens af wat er gebeurt als een burgemeester in het laatste kwartaal van 2001 zijn aan de

Matthijs

voordracht van een opvolger gekoppeld ontslag heeft ingediend. Zijn deze dossiers ook aan de Vlaamse administratie overgemaakt ? Wie staat in dit geval in voor de benoeming van de nieuwe burgemeester ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, deze vraag toont aan dat er met betrekking tot de overdracht van bevoegdheden naar het Vlaams niveau nog steeds enkele misverstanden bestaan.

Ik kan hier alleszins bevestigen dat alle dossiers die nog bij de federale administratie waren ingediend aan de Vlaamse administratie zijn overgedragen. Na enig overleg tussen de federale en de Vlaamse administratie is deze overdracht zeer soepel verlopen. Al deze afspraken zijn in de beste omstandigheden tot stand gekomen.

Wat de afwerking van de lopende dossiers betreft, zal de wijziging van het bevoegdheidsniveau niet tot enige vertraging leiden. Er is trouwens nog steeds overleg tussen de federale en de Vlaamse administratie over de wijze waarop benoemingsdossiers dienen te worden afgehandeld.

De vraag of de benoemingsdossiers door de federale of door de Vlaamse administratie aan de koning worden voorgelegd, berust op de misvatting dat de regionalisering van de gemeentewet, die door de bijzondere wet van 13 juli 2001 is doorgevoerd, enkel de overdracht van de administratieve voorbereiding van de benoemingsdossiers zou inhouden en dat de koning, die in artikel 13 van de gemeentewet als benoemende overheid wordt vermeld, deze bevoegdheid verder zou blijven uitoefenen. Dit is niet het geval. De koning zal op geen enkele wijze meer betrokken zijn bij de benoeming van de burgemeesters. Hij zal de benoemingen niet meer moeten ondertekenen. Hij zal geen symbolische functie meer vervullen. Men zou zelfs kunnen zeggen dat hij op dit vlak volledig op rust is gesteld.

Er kan hierover geen enkele twijfel bestaan. De overdracht van een federale wetgeving naar de gewesten houdt in dat de bevoegdheden die in de overgedragen wetgeving aan de koning of aan de minister van Binnenlandse Zaken zijn toegewezen vanaf dan aan de Vlaamse overheid worden toegewezen. Vanaf 1 januari 2002 is de Vlaamse regering

bevoegd voor de benoeming van de burgemeesters van Vlaamse gemeenten. Gelet op de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse regering is dit de verantwoordelijkheid van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Conform de principes van de staatshervorming, blijven de regels van de gemeentewet van toepassing zolang de nieuwe bevoegde decreetgever ze niet wijzigt. Dit betekent dat de eedaflegging in aanwezigheid van de gouverneur en op een door hem te bepalen plaats gebeurt.

Momenteel liggen drie benoemingsdossiers van burgemeesters voor. Het gaat om de burgemeesters van de gemeenten Waarschoot, Mezen en Sint-Katelijne-Waver. In al deze gevallen gaat het om nieuwe benoemingen ten gevolge van het vrijwillig ontslag van de na de verkiezingen van oktober 2000 door de koning benoemde burgemeesters.

De heer Matthijs heeft daarnet gevraagd of alle in het laatste kwartaal van 2001 ingediende dossiers betreffende het aan de voordracht van een nieuwe burgemeester gekoppelde ontslag van een burgemeester aan de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden zijn overgemaakt. Ik heb daarnet al verklaard dat alle dossiers zijn overgemaakt. Alle dossiers bevinden zich momenteel bij de bevoegde administratie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het taalgebruik bij een enquête van het OCMW van Sint-Genesius-Rode

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Hauthem tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het taalgebruik bij een enquête van het OCMW van Sint-Genesius-Rode.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, een tijdje geleden hebben we in de krant kunnen lezen dat er weer eens beroering is ontstaan over de toepassing van de verschillende omzend-

Van Hauthem

brieven die de faciliteitenregeling bijzonder strikt interpreteren.

In dit geval gaat het om de gemeente Sint-Genesius-Rode. In december 2001 heeft het OCMW van deze gemeente door middel van een enquête gepeild naar de behoefte van de ouders van min-twaalfjarigen aan een dienst voor onthaalmoeders en dagopvang voor zieke kinderen. Volgens de berichtgeving in de kranten waren zowel het enquêteformulier als de begeleidende brief in het Nederlands en in het Frans opgesteld. Hierop heeft een Nederlandstalige inwoner van de gemeente klacht ingediend tegen het tweetalig karakter van dit schrijven.

De adjunct-gouverneur heeft deze klacht blijkbaar ontvankelijk en gegrond verklaard. De motivatie van de adjunct-gouverneur lijkt me evenwel vrij merkwaardig. Zo stelt hij onder meer het volgende : ‘Gezien de brief en het enquêteformulier werden bezorgd in een door naam en adres gepersonaliseerde omslag, was de taalkeuze van de betrokkene bekend en is de handelwijze van het OCMW niet in overeenstemming met de bestuurstaalwetgeving.’

Ik vind dit een merkwaardige motivatie. Als we de redenering van de adjunct-gouverneur volgen, zou een inwoner waarvan de taalaanhorigheid bekend is in zijn taal moeten worden aangesproken. Deze redenering is flagrant in strijd met de omzendbrief Martens, die bepaalt dat elk rondschriven in eerste instantie in het Nederlands moet gebeuren en dat een Franse vertaling kan worden aangevraagd.

In zijn motivatie veronderstelt de adjunct-gouverneur tevens dat het OCMW de taalaanhorigheid van inwoners mag registreren. Anders kan de adjunct-gouverneur een dergelijke motivatie immers niet geven. Hij zegt dat, daar de taalaanhorigheid gekend is, dit in de taal van de betrokkene moet. De overheid gaat hier dus tweemaal in de fout : niet alleen wordt de omzendbrief niet toegepast, maar blijkbaar registreert de gemeente – of althans het OCMW – de taalaanhorigheid van de inwoners.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van het tweetalig schrijven ? Meent u dat de omzendbrief-Martens hier is overtreden ? Is de motivatie van de adjunct-gouverneur om een klacht van een Nederlandstalige inwoner gegrond te verklaren, niet eveneens in strijd met de geldende taalwetgeving en de omzendbrief ? Welke stappen hebt u al gezet

om de zending onwettig te verklaren en een zending te bevelen die in overeenstemming is met de omzendbrief en de taalwetgeving ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, dit is een interessante vraag. Ik tracht er een zinvol antwoord op te formuleren, waarbij ik in overeenstemming wil zijn met alle standpunten die ik vroeger heb ingenomen.

Deze vraag wees me op het feit dat het OCMW van Sint-Genesius-Rode, namens de OCMW-raden van Linkebeek, Drogenbos en Sint-Genesius-Rode, een tweetalige typebrief en formulier heeft gestuurd naar alle inwoners met kinderen onder 12 jaar, om te peilen naar de behoefte aan kinderopvang als er tijdelijke of permanente problemen rijzen bij voornoemde categorieën van gezinnen.

In zijn beslissing van 21 december 2001 kwalificeerde de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de brief en het enquêteformulier inderdaad als een brief op naam, en dus als een betrekking met een particulier. Daardoor zou artikel 25 van de samengevoegde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken van toepassing zijn. Het gevolg hiervan zou zijn dat de brief in het Frans of in het Nederlands had moeten zijn opgesteld, naargelang de door de betrokkene gebruikte taal. De vraagsteller haalde dit zelf net aan. Voor de Nederlandstalige inwoner van de gemeente die een klacht indiende zou dit in de door de adjunct-gouverneur ontwikkelde redenering betekenen dat zij een Nederlandstalige brief had moeten ontvangen.

De adjunct-gouverneur liet zich blijkbaar leiden door het Nederlandstalige adres en de stempel op de omslag waarmee de brief en het enquêteformulier waren verzonden. Zonder concretisering verwees de adjunct-gouverneur in het algemeen naar de adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, die naar zijn oordeel een constante vormen. Nochtans stelde de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, in een advies van 27 november 1997 over het verzenden van het jongerenmagazine van Wezenbeek-Oppem, dat het hier ging over een mededeling aan het publiek, ondanks het feit dat het magazine op naam werd verstuurd aan alle 15- tot 25-jarigen. Ook in dit dossier had de adjunct-gouverneur eerder in een besluit van 11 april 1997 bepaald dat het versturen van het jongerenmagazine moest worden beschouwd als een betrekking met een particulier, omdat het op naam was verstuurd.

Van Grembergen

Hij werd hierin blijkbaar niet gevolgd door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

In dit geval is er sprake van gelijkaardige feiten. De tweetalige documenten zijn een typebrief en een typeformulier. Ze werden verstuurd op naam en gericht aan een bepaald publiek, meer bepaald alle ouders met kinderen onder 12 jaar. In de voorbereidende werken voor de samengevoegde wetten inzake het taalgebruik in bestuurszaken wordt de volgende definitie gegeven van mededelingen aan het publiek: 'Mededelingen zijn inlichtingen die in welke vorm dan ook verspreid worden. Hun draagwijdte kan algemeen zijn, of beperkt tot een bepaald publiek.'

Er kan volgens mij niet worden ontkend dat de verzonden brief en enquêteformulier zich richten tot een welbepaald publiek, namelijk de ouders van kinderen onder 12 jaar van de gemeenten Linkebeek, Drogenbos en Sint-Genesius-Rode. Het is een bestuur toegestaan zich te richten tot een deelpubliek: dat staat buiten kijf. Het is dit bestuur vanzelfsprekend ook toegestaan de daartoe geëigende middelen te gebruiken.

Om een welbepaald deelpubliek te bereiken is een huis-aan-huisbedeling uiteraard zinloos. De enige manier om een bedoeld publiek te bereiken is dan ook de informatie, waarvan de draagwijdte beperkt is tot een bepaald publiek, op naam te bezorgen aan degenen die behoren tot de doelgroep die men wenst te bereiken. Indien men de stelling inneemt dat deze informatie automatisch het statuut verkrijgt van een betrekking met een particulier zodra de mededeling in kwestie op naam wordt verstuurd aan diegenen die tot de te bereiken doelgroep behoren – en dat zou de stelling zijn geweest van de adjunct-gouverneur –, ontnemt men de besturen de facto de mogelijkheid om op een efficiënte manier inlichtingen te verspreiden waarvan de draagwijdte beperkt is tot een bepaald publiek. De strikte toepassing van die stelling druist met andere woorden in tegen de ratio legis van de samengevoegde wetten op het taalgebruik, zoals blijkt uit de voorbereidende werken.

Bovendien kunnen, nog steeds volgens die voorbereidende werken, mededelingen aan het publiek eveneens worden gedefinieerd als 'inlichtingen die onder welke vorm dan ook verspreid worden.' Het versturen op naam is in het kader van deze definitie dan ook te beschouwen als een welbepaalde verspreidingsvorm.

Om nu uit te maken of men te maken heeft met een mededeling aan het publiek – ongeacht het feit of het nu gaat om een welbepaald of over een algemeen publiek –, of met een betrekking met een particulier, is mijns inziens dan ook niet de vraag of men iets op naam heeft verstuurd doorslaggevend, maar wel de vraag wat men op naam heeft verstuurd. Dat is de kern van het probleem. Om uit te maken of een op naam toegestuurd bericht qua inhoud een mededeling is of een persoonlijk geïndividualiseerd contact en dus een betrekking met een particulier, moet ik erop wijzen dat de wetgever berichten, mededelingen en formulieren als één categorie heeft ondergebracht in artikel 24 van de samengevoegde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken. Een bericht heeft daarbij, net zoals een mededeling, de bedoeling welbepaalde inlichtingen te verstrekken.

Het enige verschil daarbij is dat bij het verspreiden van een bericht meestal gebruik wordt gemaakt van een andere verspreidingsvorm, met name het aanbrengen van het bericht door aanplakking op muren van bijvoorbeeld administratieve gebouwen en kantoren. Niets belet echter het bestuur om een mededeling waarvan de draagwijdte beperkt is tot een welbepaald publiek en die om die reden dus op naam werd verstuurd, tevens door middel van aanplakking bekend te maken. Daarentegen komt een persoonlijk en geïndividualiseerd schriftelijk contact met een particulier – dus een betrekking met een particulier – uiteraard niet in aanmerking om door middel van aanplakking kenbaar te worden gemaakt.

Formulieren, ten slotte, worden in dezelfde categorie ondergebracht als berichten en mededelingen. Een formulier kan worden gedefinieerd als een verveelvoudigde tekst, bestemd om ingevuld te worden door degene aan wie hij wordt overhandigd. Essentieel is hier het feit dat het een verveelvoudigde tekst betreft, die de facto slechts wordt gepersonaliseerd nadat de betrokken particulier de typetekst met zijn persoonlijke gegevens heeft aangevuld.

Het staat mijn inziens vast dat de documenten die in de briefomslag van de gemeente Sint-Genesius-Rode zaten, bestonden uit een typebrief en een typeformulier, zodat de zending qua inhoud niet gepersonaliseerd was. De verzending op naam naar een specifiek publiek is een geëigend middel om dit welbepaald publiek te bereiken en maakt van deze zending geen betrekking met een particulier. Ik ben dan ook van oordeel dat de taalwetgeving in bestuurszaken niet is geschonden in dit geval en zal dan ook niet optreden.

Van Grembergen

Dit is een belangrijk politiek antwoord. Bij de problemen die rijzen en waarover ook straks vragen zullen worden gesteld, zal ik me uitermate consequent opstellen in het toepassen van wetten en regels. Ik heb dit reeds eerder gezegd. Men zal me dan ook niet kunnen dwingen een houding aan te nemen in de ene of de andere richting. Ik zal consequent handelen, ook al zou dit een aantal problemen veroorzaken. De regels zullen worden toegepast.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is wel enigszins eigenaardig. U zegt dat de brief niet is gericht naar een particulier. Volgens u gaat het om een publieke mededeling, en moet de informatie tweetalig zijn. Ik vraag me dan wel af wat uw houding is ten opzichte van de omzendbrief en de toepassing ervan. Daar hebt u niet op geantwoord. U hebt verwezen naar de wetgeving en gezegd dat u op basis daarvan niet zult optreden.

Minister Paul Van Grembergen : In de omzendbrief staat dat er geen gepersonaliseerde brieven kunnen worden verspreid in de faciliteitengemeenten. Ik heb daarbij verwezen naar de – gepersonaliseerde – gemeentetaks. Ze is dan ook onderworpen aan de omzendbrief van mijn voorgangers.

De heer Joris Van Hauthem : Het blijft een eigenaardige redenering. De adjunct-gouverneur zegt dat het om een gepersonaliseerde omslag gaat en dat die dus betrekking heeft op een particulier. Zelfs indien dit het geval was, dan was de motivatie nog niet juist. De brieven hadden dan immers in het Nederlands moeten worden verstuurd.

U stelt echter dat het om een bericht aan het publiek gaat, waardoor de beide talen mogen worden gebruikt.

Minister Paul Van Grembergen : In de faciliteitengemeenten moet het in de twee talen gebeuren. Dat is zo in de wetgeving ingeschreven. Een aantal faciliteiten staan me niet aan. Toch zal ik me aan de wet houden, zowel in de ene zin als in de andere.

De heer Joris Van Hauthem : Dat zullen we straks zien.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de evolutie in de zaak Wezembeek-Oppem, in het licht van de verklaringen van de federale minister van Binnenlandse Zaken

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de verdere stappen in het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Van Hauthem tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de evolutie in de zaak Wezembeek-Oppem, in het licht van de verklaringen van de federale minister van Binnenlandse Zaken, van de heer Van Rompuy tot minister Van Grembergen, over de verdere stappen in het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem en van de heer Loones tot minister Van Grembergen, over het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zal de geschiedenis van de onwettig geïnde milieubelasting door de gemeente Wezembeek-Oppem niet herhalen. De feiten zijn genoegzaam bekend. Mijnheer de minister, wij hebben u daarover op 15 januari 2002 ondervraagd. De provinciegouverneur had toen al de tweede waarschuwing aan het adres van de gemeente verstuurd. Die datum was ook de deadline om de onwettig geïnde belasting terug te storten aan de inwoners.

Van Hauthem

Mijnheer de minister, u hebt toen geantwoord dat u in eerste instantie een gesprek zou voeren met de burgemeester van Wezembeek-Oppem. Dat is dezelfde dag nog gebeurd. U zei ook niet te aarzelen om, in overleg met de gouverneur van Vlaams-Brabant, effectief een regeringscommissaris te sturen om de wettelijkheid te herstellen. De regeringscommissaris zou daarbij in de plaats treden van de gemeenteontvanger en de onwettig geïnde belasting terugstorten. We hadden u ook gesuggereerd om aan de federale minister van Binnenlandse Zaken, die helaas nog tot 2006 bevoegd is voor tuchtprocedures, te vragen om de tuchtsanctie op te starten.

Toen we u tijdens de plenaire vergadering van 23 januari 2002 opnieuw ondervroegen, hebt u gezegd dat u op 22 januari een dossier – en de term is belangrijk – had overgemaakt aan de federale minister van Binnenlandse Zaken. Hierover werd minister Duquesne uiteraard ondervraagd, met name op 30 januari 2002. Hij zei toen: ‘Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik een brief heb ontvangen van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken van de Vlaamse regering betreffende de gemeente Wezembeek-Oppem. Doch een dossier heb ik niet ontvangen. In zijn brief vroeg de heer Van Grembergen mij om een tuchtprocedure in te stellen tegen de burgemeester van die gemeente.’

Mijnheer de minister, u hebt in het Vlaams Parlement gezegd dat u een dossier hebt overgemaakt terwijl minister Duquesne het enkel over een brief heeft. Het verschil is belangrijk. Op basis van een brief kan een minister geen beslissing nemen.

Minister Duquesne heeft ook een uitvoerig exposé gegeven over de draagwijdte van de omzendbrief-Peeters. Hij besluit: ‘Je n’aperçois pas de raison objective d’entamer une procédure disciplinaire à l’encontre du bourgmestre de Wezembeek-Oppem sur base de l’article 82 de la nouvelle loi communale.’ Op basis van uw brief ziet hij dus geen enkele reden om wat dan ook te ondernemen in het kader van de tuchtprocedure tegen de betrokken burgemeester. Hij voegde er nog aan toe dat de omzendbrief hoe dan ook geen reden inhoudt om welke tuchtsanctie dan ook te treffen. Hij weet goed dat de beslissing om de milieubelasting op die manier te innen niet is vernietigd op basis van de omzendbrief maar wel omdat de aanslag niet door de gemeenteontvanger zelf werd verstuurd.

Mijnheer de minister, volgens minister Duquesne hebt u dus helemaal geen dossier over de handelingen van de burgemeester van Wezembeek-Oppem verstuurd maar wel een brief. We willen weten wat er precies in die brief staat. De federale minister heeft nu al laten weten dat hij geen reden ziet om ook maar iets te ondernemen. Op het einde heeft hij er nog aan toegevoegd dat hij ervan overtuigd was dat u een aanvaardbare en praktische oplossing zou vinden in afwachting van een definitieve uitspraak van de Raad van State over de omzendbrief.

Mijnheer de minister, klopt het dat u enkel een brief, en geen dossier, hebt overgemaakt aan minister Duquesne? Indien dit zo is, bent u dan alsnog van plan een volledig dossier op te sturen en te blijven aandringen op tuchtsancties? Wanneer zult u de regeringscommissaris naar Wezembeek-Oppem sturen? U hebt immers gezegd dat indien de zaak op 15 januari niet in orde is, de regeringscommissaris zou optreden. U zou de zaak niet naar de Griekse kalender verwijzen. We zijn nu al een eind voorbij de helft van februari. Onze vraag is dan ook of de regeringscommissaris nog naar Wezembeek-Oppem gaat. Wacht u op de uitspraak in kort geding die de gemeenteontvanger heeft ingesteld? Wat is de precieze inhoud van de uitspraken van minister Duquesne wanneer hij het heeft over een ‘aanvaardbare en praktische oplossing’? Volgens mij gaat het over de toepassing van de gemeentewet. Niets meer en niets minder.

Hoe langer dit dossier blijft aanslepen, hoe meer u de indruk wekt dat u talmt omdat u vreest dat het dossier wel eens op de federale tafel zou kunnen komen en tot een explosieve cocktail zou kunnen leiden. Ik verwijs hierbij naar de verklaringen van een aantal Franstalige politici.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in Le Soir stonden tijdens de krokusvakantie drie grote interviews met respectievelijk minister Onkelinx, minister Durant en minister Michel. Zo was er de vraag aan minister Onkelinx: ‘Denkt u dat paarsgroen het einde van de rit uit zal doen?’ Ze zegt dat ze op het eerste gezicht geen problemen ziet. Wel stelt ze: ‘Des accidents peuvent toujours se produire, par exemple à Wezembeek-Oppem.’

Mijnheer Van Eyken, in de Franstalige pers, bijvoorbeeld in Le Soir, is dit een dossier met een hoge communautaire spanning. Er wordt uitgeke-

Van Rompuy

ken naar de houding van minister Van Grembergen. In dat verband stelde minister Duquesne enkele weken geleden nog in de Kamer : 'J'entretiens d'excellentes relations avec monsieur Van Grembergen.'

Mijnheer de minister, op 23 januari hebben we in de plenaire vergadering over deze aangelegenheid vragen aan u gesteld. De heer Van Hauthem heeft er al naar verwezen. Ik heb me toen verheugd over uw antwoord. Ik heb zelfs gesproken van 'du grand cru Van Grembergen'.

Mijnheer de minister, u hebt toen namelijk de volgende twee zaken naar voren gebracht. Ten eerste hebt u gezegd dat u een dossier zou overmaken aan minister Duquesne, met de vraag om een tuchtprocedure te beginnen, dus een dossier. Ten tweede hebt u gezegd dat u een speciale commissaris zou sturen. U kon de juiste datum nog niet noemen waarop dit zou gebeuren, maar u verzekerde ons dat er geen sprake zou zijn van 'ad calendas graecas'.

Mijnheer de minister, het is nu 19 februari. Blijkbaar is er geen dossier overgemaakt. In de pers heb ik gelezen dat u hebt gezegd dat u een dossier hebt overgemaakt aan de gouverneur. In de plenaire vergadering had u echter gezegd dat u een dossier had overgemaakt aan minister Duquesne met de vraag voor een tuchtprocedure. Ofwel heeft minister Duquesne in de commissie in de Kamer gelogen, ofwel zijn we hier in het parlement voorgelogen. Het is een van de twee. Minister Duquesne zegt immers in alle duidelijkheid dat hij een brief heeft ontvangen maar dat hij geen dossier heeft ontvangen.

Minister Duquesne stelt voorts dat in die brief de minister hem vroeg een tuchtprocedure in te stellen tegen de burgemeester van de gemeente. Minister Duquesne zegt echter in alle duidelijkheid dat hij daar niet mee akkoord gaat. Hij zegt nu al dat hij op basis van artikel 82 geen disciplinaire procedure wil. Hij voegt daar nog aan toe dat hij ervan overtuigd is dat minister Van Grembergen in deze aangelegenheid een voor iedereen aanvaardbare en praktische oplossing zal uitwerken in afwachting van een beslissing van de Raad van State. Dat is eigenlijk wat de Franstaligen willen. De heer Maingain, de voorzitter van het FDF, heeft trouwens gezegd : 'Monsieur le président, j'ai trouvé la réponse du ministre précise, juste et consensuelle.'

Mijnheer de minister, wat is de waarde van wat u in het parlement hebt gezegd ? Minister Duquesne stelt dat het enkel om een brief gaat. Is er een dossier ? Is er echt een vraag voor een tuchtprocedure ? Minister Duquesne stelt dat er eigenlijk niks aan de hand is. Strikt genomen kan een omzendbrief immers niets aan wetten of verordeningen toevoegen. Hij kan slechts de draagwijdte of de interpretatie geven via administratieve weg, enzovoort. Eigenlijk zegt hij nu dus al dat er geen basis is voor een tuchtprocedure.

Dan is er uiteraard nog de volgende zaak, die volledig binnen uw bevoegdheid ligt. Het is vandaag 19 februari. Op de regionale televisie hebben we de gouverneur van Vlaams-Brabant horen zeggen : 'Dit is de tweede waarschuwing. Op 15 januari, als daar niet op geantwoord is, komt er een speciale commissaris.' U hebt dat hier toegezegd. We zijn nu drie weken verder. Als ik heel dit verhaal bekijk, kom ik tot de conclusie dat er hier verdragingsmanoeuvres worden uitgevoerd. Men hoopt dat men zijn verantwoordelijkheid niet zal hoeven te nemen.

De Franstaligen oefenen een enorme druk uit op de Vlaamse regering om hierover niet te beslissen. Dat zijn dus de chantagepraktijken waarvoor ik heb gewaarschuwd. Het volstaat om de verklaringen van de heer Moureaux over Watermaal-Bosvoorde van dit weekend te lezen. Hij wenst dat de wet wordt toegepast. Hij zegt daar dan wel bij dat hij wenst dat die wet overal wordt toegepast. Hij verwijst dan naar de randgemeenten, waar volgens hem het toepassen van de wet betekent dat de omzendbrief-Peeters niet mag worden toegepast.

Mijnheer de minister, wie spreekt hier nu de waarheid ? Heeft minister Duquesne moedwillig gelogen en ligt er bij hem een dossier ? Daarnaast is er nog de volgende vraag : wanneer komt die commissaris er ? Niets weerhoudt u er immers van om die nu te sturen, tenzij politieke druk. Uw geloofwaardigheid is hier mee aan de orde. We mogen trouwens ook de partijpolitieke aspecten niet uit het oog verliezen. Spirit maakt geen deel uit van de federale regering en beweert zich niks aan te trekken van wat er federaal gebeurt. Hier is er echter duidelijk druk uitgeoefend op de Vlaamse regering om niet op te treden. Mijnheer de minister, daarom vragen we nu duidelijkheid in deze aangelegenheid.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de commissie voor

Loones

Openbare Werken vatten we opnieuw de bespreking aan over het samenwerkingsakkoord met de NMBS. Voor Vlaanderen is dit materieel, naar bevoegdheden en naar inhoud veel belangrijker dan hetgeen hier aan de orde is. Toch is iedereen er zich van bewust : daarover zal de regering niet vallen, maar hierover misschien wel.

Ik herinner me nog mijn eerste periode hier – in 1991, geloof ik – toen men iedere dag dacht dat de regering zou vallen. De heer Willockx heeft toen op een bepaald moment zelfs gezegd : ‘Deze regering kan niets. Ze kan zelfs niet vallen.’ Uiteindelijk is ze dan toch gevallen over het geval-Happart.

Ik vraag me dus soms af waarom deze aangelegenheid hier zo belangrijk is. In ieder geval is het uiteraard zo dat het inderdaad een belangrijk zaak is. Qua symboliek is het enorm belangrijk, zowel voor de Vlaamse als voor de Franstalige partijen. Iedereen voelt aan dat het zenuwcentrum van het federaal samenleven zich daar afspeelt.

Mijnheer de minister, we kijken dan ook met bijzondere belangstelling uit naar uw houding. Ik kan de hier gestelde vragen alleen maar herhalen. Uiteraard heeft het tijdsverloop onze aandacht gewekt. Op 15 januari heeft de heer Van Vaerenbergh er hier in de commissie op gewezen dat er in België blijkbaar twee soorten burgemeesters bestaan. Niemand in Vlaanderen kan zich veroorloven te doen wat men daar wel kan doen, zonder op de vingers te worden getikt of zelfs zwaarder te worden gestraft. Op 23 januari was er de behandeling in plenaire vergadering van actuele vragen. Op 30 januari waren er de antwoorden van minister Duquesne, met onmiddellijk daarop, vanaf 1 februari en de dagen daarna, de drie vragen om uitleg die hier nu aan de orde zijn.

In het tijdsverloop zit dus die spanning : de confrontatie met wat minister Duquesne heeft geantwoord en de klaarblijkelijke tegenstellingen. Mijn vragen gaan dan uiteraard ook daarover. Hoe zit het nu precies ? Is er een briefwisseling ? Is er een dossier ? Is er een vraag om op te treden ?

Ik wil hier ook nog een zijdelingse vraag bij stellen. Algemeen wordt aangenomen dat we tot 2006 niet bevoegd zijn voor het tuchtrecht van burgemeesters. Nochtans is de zaak juridisch iets gecompliceerder. In principe zit het tuchtrecht immers wel bij de gewesten. Alleen is het zo dat er een uitzondering wordt gemaakt voor het schorsen of het af-

zetten van een burgemeester wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid.

Alles wat daarbuiten valt, zou dus door ons behandeld kunnen worden, maar dan moet er natuurlijk wel een wettelijk of decretaal optreden zijn. U hebt die bevoegdheid niet omdat er geen uitwerking is, maar Vlaanderen zou dit alles dus wel in eigen wetgeving kunnen omzetten. Ik wil meteen zeggen dat ik daar niet onmiddellijk voor pleit. Ik zou immers niet willen dat de gemeentelijke beleidsvoerders in Vlaanderen opnieuw in al te sterke mate afhankelijk zouden worden van het Vlaamse regionale niveau.

We hebben alle vertrouwen in een minister van Binnenlandse Aangelegenheden, maar niet in om het even wie, en ook niet in de inmengingswoede van de Vlaamse overheid. Ik sta wat weigerachtig tegenover een onmiddellijke regeling voor meer dan die zware feiten alleen. *(Opmerkingen van minister Paul Van Grembergen)*

U hebt daar wellicht al aan gedacht. Het zou goed zijn dat we het alleen zouden kunnen doen voor deze feiten alleen, zonder het te moeten overnemen voor heel Vlaanderen. We hebben al brieven gezien van Vlaamse ministers die onze haren ten berge deden rijzen, omdat ze ermee ingrepen in de gemeentelijke autonomie tot in het ridicule toe. Het gaat echter niet over u, en het is nu niet aan de orde. In elk geval kan er eens over worden nagedacht. Het is geen exclusieve bevoegdheid.

Daarnaast is er ook nog de procedure die door de ontvanger werd ingespannen bij de Raad van State teneinde de onregelmatigheid van een en ander te doen vaststellen. Wacht u daarop om op te treden ? Ik hoop van niet, want dan komt het alsnog op de Griekse kalender terecht, hoewel u hebt gezegd dat dat niet zou gebeuren.

Hoffelijkheid is goed, maar ze mag niet te ver gaan. Minister Duquesne is ervan overtuigd dat u een voor iedereen aanvaardbare en praktische oplossing zult uitwerken. Het is altijd goed een goede verstandhouding na te streven, maar op zeker moment moet er ook gehandeld worden. U hebt op dat vlak een reputatie van geloofwaardigheid, die we niet graag aangetast zouden zien worden. Trouwens ook uw voorgangers Peeters en Sauwens deelden die reputatie. We hopen dat deze minister van Binnenlandse Aangelegenheden de Vlaamse geloofwaardigheid en stelligheid niet zal doen wankelen, en we hebben er het volste vertrouwen in dat u zult optreden. We zullen er samen met onze collega's in het Vlaams Parlement op toezien dat

Loones

het niet zolang wordt uitgesteld dat we alleen nog druk van andere beleidsniveaus kunnen vermoeden.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, toen het besluit om die belasting te heffen in Wezembeek-Oppem door de bevoegde Vlaamse minister werd herroepen, vond ik dat een zeer goede beslissing. Het beviel me vooral dat ze werd genomen op grond van machtoverschrijding, dus omdat iemand zich een bevoegdheid toeëigende die hij niet heeft, en niet op basis van de omzendbrief. De Franstaligen willen namelijk de indruk wekken dat het om een taalprobleem gaat, terwijl het in feite om een bevoegdheidsoverschrijding gaat.

Ik heb al eerder gezegd dat een Vlaamse burgemeester die zich ten onrechte een bevoegdheid zou toeëigenen, en zich in de plaats zou stellen van de ontvanger om de rekeningen van de gemeente te beheren, een rekening te openen, of gelden te innen, onmiddellijk een proces zou worden aangedaan. Hij zou worden vervolgd en uit zijn ambt ontzet. Zo'n daad is te vergelijken met een particulier die in plaats van de burgemeester een huwelijk afsluit.

In antwoord op een actuele vraag hebt u onlangs gezegd dat de ontvanger een kort geding heeft aangespannen. Ik reageerde toen dat u beter zou wachten tot er een uitspraak is, want iedere beslissing kan een invloed hebben op de rechter. We leven immers in een mediamaatschappij, en ook rechters zijn beïnvloedbaar. Is er op dit ogenblik al een uitspraak in dit kort geding ? De ontvanger is zelf een provinciaal of gemeentelijk ambtenaar. Op welke basis spant hij een proces aan ? Hij heeft weliswaar een eigen bevoegdheid, maar hoe kan een ambtenaar, als hij niet persoonlijk wordt geraakt, bestuursdaden aanvechten ? Dat moet worden uitgeklaard.

De voorzitter : De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze zaak ligt inderdaad gevoelig, ook bij de Franstaligen. De zes betrokken burgemeesters zijn van heel verschillende oorsprong. Twee, en vroeger zelfs drie, zijn Nederlandstalig, die van Wemmel en Drogenbos. Ze

hebben destijds ook eenparig gereageerd toen de omzendbrief-Peeters werd uitgevaardigd. Ze vonden dat ze in hun gemeenten handelden op een wijze die nog nooit tot problemen had geleid, en met eerbied voor de twee bevolkingsgroepen. De door de omzendbrief opgelegde werkwijze daarentegen gaf volgens hen moeilijkheden. Daarom ook hebben hun gemeentebesturen, zij het niet alle zes, beroep aangetekend bij de Raad van State.

Het gaat, zoals gezegd, niet om de toepassing van de omzendbrief-Peeters, maar om het feit dat de burgemeester zou zijn opgetreden als feitelijk ambtenaar. Er werd inderdaad een kort geding in eerste aanleg aangespannen door de gemeentelijk ontvanger. Volgens mijn informatie zou er volgende donderdag worden gepleit, en zou er dan, en zo niet, in de komende weken, een uitspraak volgen.

Mijnheer de minister, is het dan ook niet geraten te wachten op die uitspraak ? Het kort geding werd inderdaad aangespannen door de gemeentelijke ontvanger, maar de gemeente Wezembeek-Oppem is hem daarin bijgetreden.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik houd alle politieke verklaringen die ik heb afgelegd, vol. Voor één zaak wil ik evenwel as op mijn hoofd stapelen. In het Vlaams Parlement is me namelijk gevraagd of ik een dossier had doorgestuurd. Ik had geen dossier, maar een brief doorgestuurd. Wat minister Duquesne heeft verklaard, is correct. Ik was in de overtuiging dat de minister van Binnenlandse Zaken ingevolge de brief waarin hem formeel werd gevraagd een dossier te openen, zelf het initiatief daartoe had genomen. Hij heeft dat echter niet gedaan. Hij heeft er zich in de Kamer van Volksvertegenwoordigers met een zekere oppervlakkigheid en cynisme vanaf gemaakt. Hij heeft zich enigszins misprijzend uitgelaten over mijn positie en over de Vlaamse verzuchtingen. Hij heeft ook naar onze uitstekende relaties verwezen. Ik kies mijn vrienden over het algemeen zelf. Hij behoort niet tot mijn vrienden, mijn relaties of mijn uitstekende betrekkingen. Ik heb met hem enkel wat ambtelijke contacten.

Onmiddellijk hierna heb ik de administratie Binnenlandse Aangelegenheden van de provincie Vlaams-Brabant gevraagd om een dossier samen te stellen. Op 5 februari 2002 is dit dossier naar de minister van Binnenlandse Zaken gestuurd. Dit betekent dat hij nu zelf over een volledig dossier beschikt.

Van Grembergen

Toen we elkaar, naar aanleiding van het ondertekenen van een samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen, Wallonië en Nederland inzake het grensoverschrijdend optreden van politie- en brandweerdiensten te Baarle-Hertog, hebben ontmoet, heb ik de minister van Binnenlandse Zaken over dit dossier aangesproken. Ik heb hem gezegd dat dit voor ons een zeer belangrijk dossier is. Aangezien hij onze mening kent, heb ik hier geen bijkomende vragen meer over gesteld.

Ik zit nog steeds op dezelfde golflengte als de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, die heeft verklaard dat hij een bijzonder commissaris naar Wezembeek-Oppeem zal sturen. Wat dit betreft, zijn de gouverneur, ikzelf en de rest van de Vlaamse regering het eens. De Vlaamse regering is overigens op de hoogte van alle verklaringen die ik in dit verband al heb afgelegd.

De ontvanger heeft al twee waarschuwingen ontvangen. Hij heeft zelf een procedure tegen dit optreden opgestart. De pleidooien zullen volgende donderdag worden gehouden. Er zijn drie betrokken partijen, namelijk de Vlaamse overheid, de ontvanger en de gemeente Wezembeek-Oppeem. De betrokkenheid van de gemeente zou trouwens ook nog een probleem kunnen zijn. De ontvanger weet dat het zenden van een bijzonder commissaris bepaalde kosten met zich meebrengt. Aangezien hij voor die kosten persoonlijk verantwoordelijk zou zijn, wil hij ze weer afwentelen op de Vlaamse overheid, die de opdracht zou geven, of op de gemeente Wezembeek-Oppeem, die ook nalatig is geweest.

De grootse en manhaftige politieke opmerkingen en verklaringen van Franstalige ministers maken op mij geen enkele indruk. Zodra ik dit nuttig vind, zal ik een bijzonder commissaris sturen. Ik zal hierbij de Griekse kalender niet hanteren, want dit betekent eigenlijk dat er nooit iets zal gebeuren. Deze beslissing zal worden genomen en uitgevoerd. De gouverneur is de ambtenaar die de bijzondere commissaris moet sturen. Ik heb met de gouverneur evenwel een correcte afspraak gemaakt. Zodra ik met betrekking tot de functie en de resultaten een geschikt ogenblik vind, zal ik de gouverneur signaleren dat hij een bijzondere commissaris moet sturen.

Ik kan niet aanvaarden dat er in Vlaanderen twee soorten burgemeesters en twee soorten faciliteiten-gemeenten zouden zijn. Ik kan niet aanvaarden dat bepaalde gemeenten en burgemeesters de algeme-

ne regelgeving naast zich neerleggen. Deze regels gelden voor heel Vlaanderen. Ik zal de regelgeving laten toepassen. Deze operatie wordt momenteel voorbereid. Ik wil in optimale omstandigheden het beoogde resultaat behalen. Het is niet mijn bedoeling om politieke heibel te veroorzaken. Vlaanderen is een rechtsstaat. Aangezien de regels voor iedereen gelden, zal ik niet aarzelen. Ik wil dat de burgers de onrechtmatige inning terugkrijgen. Ze hebben recht op dit onrechtmatig geïnde geld.

Om dit resultaat te bereiken, moeten we een aantal materiële voorbereidingen treffen en op bepaalde uitgekende situaties wachten. Die voorbereidingen zijn in volle gang. Ik ben geen avonturier. Als de houding van de ontvanger en van het college van burgemeester en schepenen niet wijzigt, zal ik een beslissing nemen. Tot op heden heb ik nog geen enkele wijziging in hun gedrag ontwaard. Ik zal die strategische beslissing nemen op het ogenblik dat mij het geschiktst lijkt. De oppositie moet mij haar vertrouwen niet schenken. Ik wil hier echter nogmaals bevestigen dat ik niet zal aarzelen. Ik zal geen rekening houden met de eventuele consequenties van die beslissing voor andere politieke situaties en dossiers.

De wet is de wet. De federale regering, de Vlaamse regering en de gouverneur van Vlaams-Brabant weten dit. Ik hoop dat de betrokken gemeente eindelijk beseft dat dit geen spelletje is. De tijd dat met dergelijke problemen kon worden gelachen, is definitief voorbij. Ik ben vastberaden om deze beslissing te nemen zodra alle voorwaarden optimaal kunnen worden ingevuld. Iedereen zal het wel merken als het zover is.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, ik heb een aantal elementen van uw antwoord niet goed begrepen. U hebt de minister van Binnenlandse Zaken geen dossier overgemaakt. U hebt hem enkel een brief bezorgd. Blijkbaar hebt u de hoop gekoesterd dat hij op basis van die brief zelf een dossier over een partijgenoot zou samenstellen. Voor een oude rot in het vak – wat ik niet als een denigrerende omschrijving beschouw – lijkt dit me een blunder.

Het spreekt vanzelf dat we minister Duquesne hierover zelf ook zullen ondervragen. Ik vraag me evenwel af wat er zal gebeuren indien hij halsstarrig blijft weigeren om de tuchtprocedure op te starten. Hij beschikt ondertussen over een dossier.

Van Hauthem

Hebt u nog andere drukingsmiddelen om verdere initiatieven te nemen ?

Blijkbaar worden de pleidooien in het kort geding volgende donderdag gehouden. Ik ga ervan uit dat de minister niet op een uitspraak van de Raad van State wacht. Indien het kort geding zou worden afgewezen, moet er een uitspraak ten gronde komen. Dit betekent dat de zaak nog ettelijke maanden kan aanslepen. Ik hoop dat de minister dit mogelijke uitstel niet wil aangrijpen om te talmen om een effectieve beslissing te nemen en uit te voeren.

De minister heeft daarnet verklaard dat de datum waarop hij een regeringscommissaris zal sturen afhankelijk is van strategische overwegingen en van materiële voorbereidingen. Dit dossier sleept echter al bijzonder lang aan. Ik vraag me af waaruit die materiële voorbereidingen bestaan. Moeten die zoveel tijd in beslag nemen, terwijl de eerste waarschuwing in het dossier al in februari 2001 is gestuurd ? Nu is het een jaar later. Dat is bijzonder lang. Ik begrijp niet goed wat u bedoelt met 'strategische overwegingen'. We houden u alleszins aan uw woord, mijnheer de minister. Indien we geen vorderingen in het dossier zien, zullen we u daar de komende weken opnieuw over ondervragen.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U richtte dit op een subtiel wijze tot de oppositie en de zorgdragers van het algemeen Vlaams belang. Ik dank u voor die definitie. Ik hoop dat dit op die manier in het verslag staat.

Minister Paul Van Grembergen : Ik beschouw de meerderheid als de zorgdragers van dit belang.

De heer Jan Loones : Soms worstelen we wel eens met de vraag of we nu werkelijk in de oppositie zitten of niet. (*Gelach*)

Maar alleszins hebben we ons tot doel gesteld het algemeen Vlaams belang te dienen en ons politieke optreden vanuit dat oogpunt te bepalen.

Mijnheer de minister, de houding die u aanneemt is een voortzetting van de houding die u in het verleden aannam. Uiteraard stemt het ons gelukkig te zien dat u dit dossier afhandelt met een zeer grote vasthoudendheid. Uiteraard is uw antwoord in dit parlement ook bestemd voor degenen die het moeten horen. Ik denk nochtans niet dat ze veel luister-

bereidheid vertonen, ook als ze dit horen. We zullen dus verder moeten gaan. Ik had niet echt verwacht dat u in uw antwoord op deze vragen in dit parlement een datum van optreden zou noemen. We stellen vast dat dit wordt voorbereid en dat het op het beste ogenblik qua functie en resultaat zal worden uitgevoerd. We wachten met spanning op dit ogenblik. We zullen dit blijven volgen.

Wel heb ik een suggestie voor een nuttig ogenblik : op zaterdag 2 maart wordt een Ringdag in de Vlaamse Rand gehouden, waarbij een en ander zal worden gevierd. Als u op dat ogenblik optreedt, zal dit alleszins het meeste weerklank krijgen in Vlaanderen. Maar als het vroeger kan, dan is het voor ons ook goed.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat we even ver staan als enkele weken geleden. De minister geeft eigenlijk toe dat hij geen dossier heeft overgemaakt. Hij heeft inderdaad alleen een brief geschreven. Nu zegt hij dat hij op 5 februari het dossier heeft overgemaakt. Minister Duquesne had dus gelijk : hij had geen dossier, alleen een brief. Intussen kennen we het antwoord van minister Duquesne. Dat heeft hij al gegeven in de Kamer.

Mijnheer Van Vaerenbergh, ik lees voor wat minister Sauwens op 7 februari 2001 heeft gezegd over deze zaak. De titel van zijn persbericht luidde : 'Toepassing omzendbrief-Peeters middels dwangtoezicht in Wezembeek-Oppem'. Ik citeer : 'De in-ning van de milieubelasting 1998 in Wezembeek-Oppem geschiedde aan de hand van Franstalige aanslagbiljetten en was dus in strijd met de taalwetgeving. Bovendien werden de aanslagbiljetten niet verstuurd door de bevoegde instanties.'

Het is dus totaal verkeerd te stellen dat minister Sauwens die beslissing heeft genomen los van de omzendbrief-Peeters of de taalwetgeving. Hij zegt immers letterlijk dat dit in strijd was met de taalwetgeving. Ik vind het onvoorstelbaar dat een ex-lid van de VU&ID-fractie deze zaak als niet-communautair probeert voor te stellen. Natuurlijk is het communautair. Waarom heeft de burgemeester dit in andermans plaats gedaan ? Omdat de ontvanger natuurlijk ook aanvoelde dat het verzenden van die biljetten hem in de problemen zou brengen. Dit alles vergroot mijn wantrouwen in deze zaak.

Van Rompuy

Op 7 februari 2001 zei minister Sauwens dat hij de gouverneur van de provincie Brabant opdracht had gegeven om op te treden via de uitoefening van het zogenaamde dwangtoezicht. Nu is het een jaar verder, en een maand verder dan de gebeurtenissen van 15 januari. Mijnheer de minister, 'ad calendas graecas' definieert u nu als 'niet tot in de oneindigheid'.

Minister Paul Van Grembergen : Iedereen kent de definitie van de Griekse kalender. Dit is niet de bedoeling.

De heer Eric Van Rompuy : Als u een Vlaamse oplossing wilt, dan moet u zo snel mogelijk optreden. U weet ook dat wachten op een uitspraak van de rechtbank of op andere zaken vertragingsmanoeuvres zijn. Hoe langer u wacht, hoe moeilijker dit zal zijn.

Naarmate de verkiezingsdatum naderbij komt, zal de federale regering een steeds sterkere druk uitoefenen. Nu hebt u misschien nog ruimte in de Vlaamse regering, maar naarmate de maanden verstrijken zal de druk alleen maar toenemen. Dan wordt het zoals minister Duquesne eigenlijk suggereert, namelijk dat u een voor iedereen aanvaardbare en praktische oplossing zal uitwerken in afwachting van een beslissing van de Raad van State. Trouwens, mevrouw Guns, in het federale parlement en regering steunt uw partij minister Duquesne, net als de andere Vlaamse meerderheidspartijen. De heer Duquesne heeft een interpretatie die haaks staat op wat u zegt. We weten echter dat de heer De Gucht de omzendbrief-Peeters een pesterij vindt, waar men zo snel mogelijk van af moet. Dat vergroot mijn wantrouwen in deze zaak.

Mijnheer de minister, we zullen u blijven ondervragen. Dit is een twee- of driewekelijks terugkerend agendapunt. Maar momenteel zijn er geen elementen om u te feliciteren. Vorige maal kon ik u feliciteren. Maar ten eerste is er geen dossier en ten tweede is het een maand later en is er nog steeds geen commissaris. U moet natuurlijk zeker zijn van uw stuk : wat dat betreft geef ik u gelijk. Als men bijt moet men vlees hebben, zoals de heer Verroken leerde. Dit moet goed worden voorbereid.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Eindelijk zegt u iets nuttigs.

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb gezegd wat ik te zeggen had.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Minister Duquesne had het over een aanvaardbare en praktische oplossing. Ik heb u gezegd wat ik daaronder versta. Aanvaardbaar is : de regelgeving. Praktisch is : de toepassing van de regelgeving. Ik wijk daar niet van af. Dat is essentieel.

Dit is voor mij geen dossier van toeters en bellen, wat sommigen ervan willen maken. Dit is een dossier dat moet worden behandeld op zijn feitelijkheid. Er is een communautaire basis en een wettelijke basis voor. Beide overlappen elkaar. U mag kiezen welke formule u naar voren brengt. Mij is dat om het even. Ik baseer me op de wettelijke grondslag, omdat die op dit ogenblik de meest efficiënte is om resultaten te bereiken. Als men dit alleen op een communautaire leest schoeit, dan volgt er hoe dan ook een discussie tussen de Franstalige en de Vlaamse Gemeenschap.

Welnu, ik wil dit ontdoen van die discussie en de basisredenering hard maken. Die luidt : kan een federale regering het zich veroorloven om de wetten zomaar te verkrachten ? Dan moet ze dat maar eens doen. Ik weet dat wat ik hier zeg de muren van deze commissiezaal zal overschrijden. Ik probeer door het op die wijze voor te stellen, maar die verkrachting zou het eindresultaat zijn.

Ofwel plooit men zich in de faciliteitengemeenten naar de regels die voor alle gemeenten op dezelfde wijze moeten worden toegepast. Eigenlijk gaat het dan niet over plooiën, maar over civiel gedrag. Dat is de redenering die ik hanteer. Ik vertoon daarbij geen mildheid, want regels moeten worden toegepast : terzake kan er geen mildheid bestaan. Er is geen regel van billijkheid wat dit betreft, of geen methode om te omzeilen. Ik zal het meest nuttige moment uitkiezen om efficiënt te handelen en zo een maximaal resultaat te boeken. Er zal geen sprake zijn van een Griekse kalender. Dit zal geen maanden duren. Ik zal de geschiktheid van het ogenblik zelf in alle discretie beoordelen, dit met de gouverneur afspreken en daarna onmiddellijk handelen. Het zal zo zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.45 uur.*